Chief Rabbinate and Religious Council of **Bat Yam**

RABBI ELIYAHU BAR-SHALOM

Chief Rabbi

המועצה הדתית בת-ים

הרכנות הראשית והמועצה הדתית

בת ים

הרב אליהו בר-שלום

הרב הראשי

בסייד.

הלכות יום ערב פסח

- א. ביום י"ד בניסן (מעלות השחר) אסור מן הדין לאכול מצה כשרה (שו"ע סי' תעא ס"ב ומשנ"ב ס"ק יג).
 וי"א שאסור לאכול מצה כשרה גם בליל י"ד (רב פעלים, ח"ג סי' כז, אגרות-משה, אורח-חיים א, קנד). ויש נוהגים שלא לאכול מצה כשרה מר"ח ניסן. (באה"ט שם ס"ק ה).
- ב. בכלל איסור האכילה הוא גם מצה נפוחה או כפולה, אעייפ שמחמירין במצות אלו לחשבן כחמץ, מיימ בכלל מצה הן מעיקר הדין. (משנייב שם סייק יב).
- **ג. מצה שנאפתה כראוי, ואח"כ פוררו אותה ולשו ביין ושמן ואפו אותה (מצה עשירה)**, לספרדים י"א שמותר לאוכלה, ולאשכנזים אסור. (רמ"א שם, חזו"ע הלי ערב פסח, וזה גם לאוכלי מצה שמורה בפסח. הגר"א יוסף).
- **ד.** מצה שנאפתה כראוי, ואח"כ פוררו אותה ובישלו אותה בנוזלים אחרים, לכו"ע מותר לאוכלה בערב פסח, אך דווקא קודם שעה עשירית. (משנ"ב שם סק"כ).
 - **ה. קטן שאינו מבין** בסיפור יציאת מצרים (כבן 3), מותר להאכילו מצה. (שם).
- **1. אסור לאכול ביום ערב פסח, גם מצות חמץ**, ואפילו לפני סוף זמן איסור אכילת חמץ. אבל איייצ להחמיר בזה מרייח ניסן. (שויית שבט הקהתי, חייג סיי קנ. דסוייס לא יהיה בפיו טעם מצה לתיאבון בליל הסדר).
- ז. מותר לאכול ביום ערב פסח מרור (חסה), ביצים, או חרוסת, שאלו אינם צריכים להאכל מתוך רעב וחיבוב מצוה. וחסידים ואנשי מעשה מקפידים גם בזה. (פסח בציון, עמי קצד).
- **ח. הבכורות, הזכרים בלבד,** צריכים להתענות בערב פסח. אבל היום שירדה חולשה לעולם, נוהגים לפטור את התענית על ידי השתתפות בסעודת מצוה, כגון ברית מילה, שבע ברכות, או סיום מסכת.

ט. סוגי הסיומים הפוטרים תענית, הם:

- 1. סיום על אחת ממסכתות השייס בהבנה, ואפילו בלי רשייי ותוסי.
- 2. סיום על אחד מכ"ד ספרי התנייך בהבנה, עם אחד מהראשונים.
- 3. סיום אחד מספרי הזוהר (בראשית, שמות וכיוצייב), ואפילו ללא הבנה.
 - 4. סיום סדר שלם מתוך ששה סדרי משנה.
- 5. סיום חלק אחד מתוך ארבעת חלקי השולחן ערוך, אם נלמד היטב עם הנושאי כלים. (הליכות מועד עמ' רעא).
 - י. הסיום המועיל לפטור מהתענית, וכן שאר מסיבות מצוה, הן רק אלו שנערכים ביום, אחרי עלות השחר. אבל אם היה זה בליל יייד, לא עשה כלום. (שויית מנחיי חייח סיי מה).
 - יא. אין סיום מסכת פוטר מתענית אלא למי שהיה נוכח בשעת אמירת הסיום, וטעם כזית פירות וכדי, אבל מי שלא נוכח בסיום אין זה כלום. וכל שכן מי ששלח אחר במקומו לקחת עוגה או יין ממקום, שלא עשה כלום, ועודנו חייב בתענית. (חזוייע פסח עמי ריב. והוא מהמחמירים יותר שאין יוצאים יד״ח דרך הטלפון. אבל שאר הפוסקים התירו בשעת הדחק, הגרש״ז במעדני שלמה (א, בענייני המועדים), ובשו״ת משנת יוסף (ח״ז סיי פג. וח״י סיי פ), בספר יומא טבא לרבנן (ח״ו, סיי יא), ובחשוקי חמד עמ״ס בכורות (עמוד תרכט), ובשו״ת מקדש ישראל (פסח ח״ב עמ׳ רנו). אבל בשו״ת תשובות והנהגות (ח״ה סי׳ קכו) הסתפק בזה, ובספר מועדי הגר״ח (ח״א סי׳ לה) מובא להחמיר בזה. מ״מ בשנת מגפת הקורונה, תר״פ, התיר הראש״ל הגר״י יוסף לשמוע דרך (live).

- לב. חולה, חתן בז' ימי חופה, אבי הבן סנדק ומוהל ביום הברית, פטורים מתענית זו. (חזויע פסח עמי רח).
- יג. בכל ערב חג, יש סכנה לבצע תרומת דם, או בדיקת דם בכמות גדולה כשאין דחיפות או פיקוח נפש. והייה בערב פסח. אבל בערב שביעי של פסח מותר, היות שאינו רגל בפני עצמו. ובערב פסח שחל בשבת, מותר הכל בערב שבת, שאינו נחשב לערב חג לענין זה. (משנייב וכהייח שם סייק צח).
- יד. מצוה להסתפר לכבוד החג. בפרט שבחול המועד אסור להסתפר ולהתגלח, ומיד אחר החג מתחילים ימי העומר שאין מסתפרים ומתגלחים בימים אלו. ויעשה זאת קודם חצות היום. (סיי רלב סטייו וסיי רנא סיייט).
- **טו. וכן מצוה לגזוז צפרני ידיו בערב החג.** ולכתחילה טוב לעשות זאת קודם חצות היום. (חיי אדם סיי עט סייא).
- **טז. מחצות היום אסור לעשות מלאכה גמורה**. ומסחר, יייא שאסור ויייא שמותר. ואסור להסתפר (כי אם על ידי עצמו, או עייי גוי). ולהתגלח יש להתיר, עכייפ אם שכח או נאנס.
 - לז. מלאכות קטנות לצורך יו"ט, כמו גיהוץ, ותפירת כפתור, צחצוח נעלים וגזיזת צפרנים, מותרת.
- יח. מצוה לכל איש לטבול במקוה טהרה אחרי חצות היום. ולא יקדים מלטבול יותר משעה קודם חצות. (שהייכ עמי סג). ויש שמונה כוונות שיש לכוין בטבילה זו (המבוארות בכף החיים סיי תסח סייק קא). ואמר הגריימ אליהו שמי שאינו יודע איך לכוין, יחשוב שהוא טובל ייעל דעת הכוונות המבוארות בספר כף החייםיי.
- יט. אם אינו יכול ללכת למקוה, לפחות ישפוך על גופו טי קבין מים (היינו 12.5 ליטר להגר״ח נאה, ו-21.6 להחזו״א), שהם כ-60 שניות להגר״ח נאה וכ-2 דקות של זרימת מים בטוש הגון, וייחשב לו ג״כ מעלה. ויעמוד תחת טוש קבוע ולא יחזיק בידו את שפופרת הטוש, אלא שתי ידיו רפויות לצידי גופו באופן שכל גופו מקבל מים. ונכון להדר לפרק את ראש הטוש כדי לקבל זרימה מ״כלי אחד״. (משנ״ב סי׳ פח סק״ד. והנה דעת הגריש״א בהלכות חג בחג ימים נוראים פרק כא הע׳ 62 שאין זה מועיל כלל, דאין בכלי יב קבין. אולם שאר פוסקים סברו שמהני, מנחת יצחק ושבט הלוי ועוד, הביאם בפסק״ת סי׳ פח הע׳ 41. אלא שהכל צריך לבוא מכלי אחד (או עד שלשה כלים כשהשני מתחיל לפי סיום הראשון, והחזו״א ס״ל שכל חור בטוש הוא כלי בפ״ע, ואז הוי ביותר משלשה כלים. עיין תורת המועדים שונה הלכות תרו סקי״ט. אולם רוב הפוסקים לא הסכימו לזה. ועכ״פ אם מפרק את ראש הטוש גם לחזו״א מהני).
- בסדר זה: 20 נטייי אם המקלחת תפוסה ואינו יכול לעשות גם את העצה הנ"ל, יטול ידיו 40 פעם (!) בסדר זה: 20 נטייי לסירוגין, ימין ואחייכ שמאל וכוי, סהייכ כל יד עשר נטילות. ואחייכ יטול עוד 20 נטילות, 10 רצופים על יד ימין, ו-10 רצופות על יד שמאל. (הרי יחד 20 נטילות לכל צד, סך הכל: 40 נטילות). (שו"ת רב פעלים ח"ד בסוד ישרים, ובא"ח פרי ניצבים, אות ג).
- בא. החל מישעה עשיריתי, אסור לקבוע סעודה על שום דבר, כדי שיאכל בלילה את המצה לתיאבון. ואולם אם הוא רעב ממש, יאכל מעט תבשיל אורז או בשר, או פירות וירקות. וזאת כדי שיהיה עכ״פ מיושב בדעתו בליל הסדר. (זמן ישעה עשיריתי להשנה מופיע בטבלת הזמנים לערב פסח).
- **כב. יש להשכיב את הילדים לישון ביום זה**, כדי שיהיו עירניים בלילה. ורצוי מאוד לתכנן את ההכנות לסדר, באופן שגם הגדולים יוכלו לישון מעט, ויהיו רגועים ושמחים בליל הסדר.
- כג. לפני הדלקת הנרות לכבוד יום טוב, מברכת האשה אקב"ו "להדליק נר של יום טוב". ויותר נכון שלא תברך שהחיינו, כי ברכת שהחיינו אינה שייכת להדלקת הנרות, אלא היא על עצם היום, ולכן בקידוש אנו מברכים שהחיינו. וגם הנשים תשמענה ברכה זו בקידוש. ויענו אמן. ואפילו אם משום מה כבר בירכה לבדה שהחיינו, מ"מ תענה אמן אחר ברכה זו ואין זה הפסק בין ברכת הגפן לשתיית יין הקידוש. (ודין זה הא רק בפסח, ולא בשאר ימים טובים, עיין חזו"ע ימים נוראים עמי סב, וחזו"ע הגדש"פ עמי כה)
- כד. הנשים והבנות צריכות לומר בבית הלל שלם בברכה, בשעה שהאנשים אומרים זאת בבית הכנסת. ואם אמרו בלא ברכה וסיימו את ההלל— לא יחזרו לומר שוב. אבל אם היא עדיין באמצע אמירת ההלל, והעירו לה שלא בירכה, תברך במקום שהיא נמצאת (כשתגמור פסוק), ותמשיך עד סוף ההלל. אם בא הבעל מבית הכנסת והאשה עדיין לא אמרה הלל, תאמר אז בברכה, ורק לאחר מכן אחייכ יתחילו בעריכת הסדר (חזוייע פסח עמי רל, וחזוייע חנוכה עמי רט דייה יחיד).